

књ. X и представља један од најбољих радова штампаних у „Насељима“. Ово га је подстакло на даља антропогеографска испитивања. Тако је почео да испитује Подибар, који је готово потпуно био проучио. На жалост, рукопис му је у току рата пропао. На основу литературе био је почео пок. Драгић рад на монографији „О варошима Арбаније“. И овај је рукопис у току рата упропашћен.

Поред научног рада пок. Драгић се бавио и средње-школском Географијом. Прерадио је Земљопис пок. Карића за III разред гимназије. Овако прерађен, овај уџбеник је био пред рат скоро до пола оштампан и у рату је пропао.

Као сарадник „Гласника Српског Географског Друштва“ пок. Драгић је радио на рубрикама Статистика и Библиографија, а у „Прегледу Географске Литературе“ има врло много његових реферата.

У почетку рата ступио је у II рез. болницу у Крагујевцу као писар, на којој је дужности радио марљиво шест месеци. Напоран и неуморан рад рђаво је утицао на његов нежан организам; ту се заразио пегавим тифусом и умро 20. јануара 1915. год.

Ант. Лавић.

МИХАЈЛО Ј. БОГИЋЕВИЋ

СУПЛЕНТ ТЕТОВСКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Пок. Богичевић рођен је 5. фебруара 1890. год. у Пљевљима, где је свршио основну школу и нижу гимназију. Вишу гимназију учио је у Солуну, где је положио испит зрелости 1909. год. У јесен те године уписао се на философски факултет Београдског Универзитета, узевши да изучава Географију, Етнографију и Историју.

Као ученик професора Цвијића истицао се марљивошћу и нарочито се био посветио геоморфолошким испитивањима. Из области Геоморфологије су његови радови: *Пљеваљска Кошлина* (Гласник С. Г. Д. година II. св. 2. за 1913. год.) и *Сврљишка Кошлина* (Гласник С. Г. Д., год. III. св. 3. и 4. за 1914. год.). Ти су радови показивали темељну спрему и наговештавали веће успехе.

И као гимназијски наставник пок. Богичевић се интензивно бавио научним испитивањима, али га је Велики Рат 1914. године у томе омео. У почетку рата ступио је на војну дужност на којој га је и смрт нашла. Умро је 24. априла 1915. год.

Б. Дробњаковић.

КОСТА Н. КОСТИЋ

ПРОФЕСОР ГИМНАЗИЈЕ

Умро је у времену најстрашније епидемије, 18. фебруара 1915. год. Рођен у Нишу (15. марта 1875.) врло је рано прешао у Пирот (1886.), за који се потпуно везао. Матурирао је ту 1895., и пун воље за националну Географију и Историју дошао је у Географски Завод тадашње Велике Школе и свом озбиљношћу прилегао на рад. Време од 1895. до 1899. испунио је понајвише географским радовима, ма да није занемарио ни Историју, особито културну, која је у нас тада тек била зачела да се озбиљно развија. За четири године својих студија он је, радећи врло скромно и плодно, прегледао све наше библиотеке и дао (колико се

могу сетити) расправе: *Краљ Драгушин, Трговински центри и друмови по српској земљи у Средњем и Новом Веку и Опис нишавских села — антропогеографска испитивања*. Ни једна година његових студија на Великој Школи није била без његовог успешног учествовања у конкурсу, било светосавском, било видовданском. Он се већ тада израдио у кабинетског радника, присебног и солидног. Њему ни један извор није могао умаћи неискоришћен. Од његових већих студентских радова у семинару треба нарочито истаћи ваљане и критичке коментаре на рад Петра Матковића, проф. Универзитета у Загребу: Путовања по Балкан. Полуострву, која су излазила у *Rad*-овима *Jugoslovenske Akademije*. Костићеве опсервације и комбинације у овим питањима биле су од велике вредности; његови су закључци данас утврђене истине.

1903. године Костић је положио професорски испит; домаћа му је тема била: *Стара српска трговина и индустрија*, штампана 1904. год. као 102. издање Задужбине Илије М. Коларца. Дело има вредност за нашу иначе врло сиротну културну историју Средњег Века. Он је и даље остао у врло интимној вези са Географским Заводом и сву пажњу је као професор гимназије у Пироту (од јануара 1905.) поклонио нашој старијој Географији и културној Историји. Из тога доба, па све до доласка у Београд, половином 1912. године, он има масу већих и мањих радова растурених по свима нашим научним часописима, нарочито у *Прегледу географске литературе о Балкан. Полуострву*, III, IV и V св.; *Наставнику* и *Летопису Матице Српске*. У 1910. узео је живог учешћа у оснивању Српског Географског Друштва, и са његовим се радовима сретамо у првим свескама овога *Гласника*. Детаљна анализа свих његових радова одвела би нас далеко, те смо узели да их само опширније нотирамо. Али морамо истаћи да су сви они толико темељни, зналачки и савесно израђени да потпуно носе на себи тип научних студија.

У последњим годинама разрадио се у разним правцима; обрађивао је на један мах неколико тема, јер је добро располагао и богатом литературом и страним језицима, осим тога имао је прибран огроман материјал. Од његове госпође сам чуо да је све то остало у рукопису и сачувано. Надам се да ће се наћи могућности да то изађе на јавност.

Е. Ј. Цветић.

КОСТА УРОШЕВИЋ

ПРОФЕСОР УЖИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ, РОЂЕН 1881 У ПАРАЋИНУ, УМРО У УЖИЦУ 1 АПРИЛА 1921

На нашем Универзитету још као студент пок. Коста се истицао својим интересовањем за Ботанику. Дошавши 1909. год. за суплента у Ужице, нарочито је проучавао фитогеографске прилике ужичке околине и Златибора, Торника, Чиготе и Таре. У „Гласнику Српског Географског Друштва“ св. 3. и 4. објављен му је чланак: „*Простирање четинара у југозападној Србији*“, а у овој свесци чланак: „*Бетињска Клисура*, фитогеографска скица“. У рукопису је оставио фитогеографску студију ужичке околине.

У пок. Урошевићу изгубили смо радника, који је своју струку обрађивао са пуно преданости и разумевања. Вечан му спомен!

Радоје Ускоковић.